

VĒSTĪJUMS NO REĢIONA PREZIDIJA

„Prieka un miera evaņģēlijs”

Elders Brūss D. Porters

Austrumeiropas reģiona prezidents

Es jūtos ārkārtīgi pateicīgs, ka Augstākais prezidijs ir aicinājis mani kalpot par Austrumeiropas reģiona prezidentu. Es ļoti mīlu šī reģiona valstis un iedzīvotājus, jo lielu daļu savas profesionālās dzīves esmu studējis šīs pasaules daļas vēsturi, kultūru un starptautiskās attiecības, kā arī kalpojis par padomnieku šī paša reģiona prezidijā no 1995. līdz 1997. gadam. Tolaik es daudz ceļoju, apmeklējot Krieviju, Ukrainu, Armēniju, Bulgāriju, Turciju un Baltijas valstis, un mūsu birojs atradās Frankfurtē, Vācijā. Esmu sajūsmā, ka mēs ar sievu Sjūzenu tagad varam dzīvot šajā reģionā, starp tik krietniem cilvēkiem.

Mans vienkāršais vēstījums, uzsākot šo norīkojumu, ir šāds: Jēzus Kristus evaņģēlijs ir prieka un miera evaņģēlijs. Šī evaņģēlija mērķis nav likt mums justies vainīgiem, jo Kristus nāca, lai atbrīvotu mūs no mūsu vainas. Tas nav dažādu programmu, statistikas, atskaišu vai jebkādu citu pasākumu evaņģēlijs — tas ir vienkāršības, skaidrības un mīlestības evaņģēlijs. Lai gan mums ir jāīsteno dažādas baznīcas programmas, jāsniedz atskaites un jāpaveic laicīgi uzdevumi, tai būtu jābūt tikai nelielai daļiņai no pēdējo dienu svēto dzīves. Par visu spožāk mūsu sirdī un prātā būtu jāmirz Dieva un Viņa Dēla, Jēzus Kristus, mīlestībai.

Runājot par Savu pestītāja misiju, Jēzus Kristus vērsās pie pasaules, sakot: „Nāciet šurp pie Manis

Elders Brūss D. Porters

visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt. Ņemiet uz sevi Manu jūgu, mācieties no Manis, jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs; tad jūs atradīsiet atvieglojumu savām dvēselēm. Jo Mans jūgs ir patīkams un Mana nasta viegla” (Mateja 11:28–30).

Mēs nākam pie Kristus, vienmēr Viņu atceroties, esot Viņa liecinieki visos savos vārdos un darbos un allaž lūdzot Tēvu Viņa Vārdā visas savas dzīves garumā. Viens no Viņa daudzajiem vārdiem jeb tituliem ir Imanuēls jeb „Dievs ir ar mums”. Ja mēs vērsimies pie Viņa ticībā un pazemībā, Viņš sniegs mums mierinājumu un mieru. Viņš piepildīs mūsu sirdis ar prieku. Viņš dos mums spēku uzveikt pasauli, nožēlot savus grēkus un saņemt piedošanu.

Mūsu zināšanām par Dievu un Kristu pieaugot, debesu logi atvērsies un mēs saņemsim Gara dāvanas, tostarp atbildes uz savām lūgšanām, norādījumus attiecībā uz svarīgiem lēmumiem mūsu dzīvē, mīlestību un žēlastību pret visiem cilvēkiem, un brīnumainās dziedinājuma un attīrīšanas dāvanas. Viņš būs pie mūsu labās rokas un mūsu kreisās, un Viņa Gars būs mūsu sirdīs, un Viņa eņģeļi mums apkārt, lai mūs atbalstītu (M&D 84:88).

Kaut mēs allaž meklētu un tiektos pēc lielākajam Dieva dāvanām! Kaut mēs allaž lūgtu Viņu un patiesi iepazītu Viņa mīļoto Dēlu, mūsu Pestītāju! Kaut mēs sekotu Kristus piemēram visā, ko darām, un vienmēr Viņu atcerētos! Es liecinu, ka Viņš dzīvo un mīl mūs ar pilnīgu mīlestību — ar mīlestību, kas ir bezgalīga. Kaut jūsu sirdis allaž mājotu Viņa miers, mierinājums un prieks! ■

Eldera Deivida A. Bednāra vizīte Eiropas austrumu reģiona valstīs

Jurijs Kovaļevskis, Baltijas misija

2014. gada maijā elders Deivids A. Bednārs, no Divpadsmit apustuļu kворuma, un viņa sieva apmeklēja vairākas valstis Eiropas austrumu reģionā. Viņus pavadīja elders Ronalds A. Rasbands, no Septiņdesmito prezidija, un viņa sieva; elders Džeralds Kosī, pirmais padomnieks prezidējošajā bīskapībā, un viņa sieva; Eiropas austrumu reģiona prezidija locekļi un reģiona Septiņdesmitais elders Aleksejs Samaikins. Šīs vizītes laikā tika noturētas vairākas sanāksmes ar baznīcas locekļiem dažādās reģiona valstīs un pilsētās.

2014. gada 31. maijā elders Deivids A. Bednārs, no Divpadsmit apustuļu kворuma, prezidēja priesterības vadītāju konferencē, kas notika Rīgā, Latvijā. Tā tika pārraidīta caur satelītu un internetu daudzos sanāksmju namos visās Eiropas austrumu reģiona valstīs, un tika veikts sinhronais tulkojums deviņās valodās.

Reģiona priesterības vadītāju konference šādā mērogā tika pārraidīta pirmo reizi, iesaistot gan brīvprātīgos, gan profesionālus darbiniekus no Informācijas un komunikācijas sistēmu departamenta un Izdevējdarbības pakalpojumu departamenta. Tas uzskatāmi parādīja ne tikai baznīcas departamentu kapacitātes pieaugumu reģionā, bet arī priesterības vadītāju palielināto uzmanību pret reģionā rīkotajiem pasākumiem. Tika sasniegtas jaunas virsotnes efektīva informatīvā atbalsta nodrošināšanā svarīgām baznīcas aktivitātēm, un šie panākumi

Elders Bednārs uzrunā klātesošos

neapšaubāmi saglabāsies arī nākotnē.

Apmācības laikā tika uzsvērts, ka brāļiem savā kalpošanā vajadzētu pievērst maksimāli lielu vērību atsevišķiem baznīcas locekļiem un ģimenēm, nevis tikai dažādām baznīcas programmām; tēlaini izsakoties — dārgajai perlei, nevis kastītei, kurā perle tiek glabāta. Baznīcas vadītāji runājot uzsvēra, ka pašlaik Tas Kungs pats pasteidzina Savu darbu un Tā Kunga kalpiem jāiet ar Viņu kopsolī, saņemot Viņa vadību caur personīgo atklāsmi. ■

Jauna, noderīga mājaslapa

Mēs vēlamies informēt mūsu lasītājus par jaunu mājaslapu, kur apkopotas idejas jauniešu pasākumiem: www.lds.org/youth/activities.

Šajā mājaslapā apkopotas vairāk nekā 160 dažādu pasākumu idejas, kas iedalītas 10 kategorijās, lai mājaslapas apmeklētāji un jaunieši varētu viegli uziet aktivitātes, kas atbilst konkrētās bīskapijas vai draudzes jauniešu vajadzībām un interesēm. Aktivitātes, kas tiek ņemtas no šīs mājaslapas, var tikt automātiski pievienotas konkrētās bīskapijas vai draudzes pasākumu kalendāram LDS.org vietnē.

Jaunā mājaslapa ir pieejama šādās valodās: angļu, dāņu, franču, holandiešu, indonēziešu, itāļu, japāņu, korejiešu, krievu, ķīniešu, mongoļu, norvēģu, portugāļu, samoāņu, somu, spāņu, tajū, tongiešu, ukraiņu, ungāru, vācu un zviedru.

Aprakstot iespējas, ko sniedz jaunā mājaslapa, elders Pauls B. Paipers, no Septiņdesmitajiem, saka: „Viens no lielākajiem izaicinājumiem, ar ko bieži sastopas jauniešu vadītāji, ir izplānot sabalansētu jauniešu pasākuma programmu ar dažādām aktivitātēm. Lai sagatavotos darbam, ko Debesu Tēvs paredzējis mūsu jauniešiem, viņiem nepieciešama pieredze, kas ļautu pilnveidoties gan garīgajā, gan fiziskajā, gan intelektuālajā, gan sociālajā jomā. Šajā mājaslapā ir iekļautas dažādas pasākumu kategorijas, sākot ar kategorijām „Garīgais spēks” un „Misionāru darbs” un beidzot ar kategorijām „Sports, nometnes un pasākumi brīvā dabā”, kā arī „Māksla, mūzika un dejas”, kas parāda plašās iespējas, ar ko mums vajadzētu nodrošināt mūsu jauniešus.” ■

Baltijas jauniešu konferences

BIS senioru-misionāru pāris elders un māsa Viramontesi

2014. gada 14.–16. februārī Rīgā, Imantas draudzes namā, tika noturēta Baltijas jauniešu konference, kurā pulcējās 45 jaunieši-dalībnieki un vadītāju grupa, kas tos pavadīja no Lietuvas, Latvijas un Igaunijas.

Tāpat kā citas Baznīcas konferences, arī šo konferenci organizēja Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas vadītāji, misionāri un citi baznīcas locekļi, kuriem bija dažādi uzdevumi.

Konferences laikā tika organizētas dažādas aktivitātes, tostarp BIS mācību klases, filmu apskati, Svēto Rakstu studēšana grupās, īpaši svētbrīži, individuālas un kopējas aktivitātes un pat dejas. Svētdienā visi apmeklēja dievkalpojumu un sanāksmes.

Jaunieši runāja par cieņu pret vecākiem un to, kā stiprināt savu ticību un kā spēcīnāt un paplašināt ticīgo saimi. Dažu aktivitāšu laikā meitenes un zēni grupās veica praktiskas nodarbības, kas atgādināja reālās dzīves situācijas. Ievērojama vēriba tika veltīta pārrunām par studēšanu un spēju ietekmēt citus vai tikt citu ietekmētiem. Jaunieši pārrunāja evaņģēlija tēmas un kristīgo vērtību ietekmi uz svarīgu lēmumu pieņemšanu, ģimeņu stiprināšanu, kalpošanu citiem un labu laika pavadīšanu.

Semināra programmas īpaši organizētajā stundā, kurā piedalījās vairums jauniešu, dalībnieki pārrunāja Svētajos Rakstos atrodamos piemērus, kas palīdz tuvināties Dievam, kalpojot citiem cilvēkiem.

Latvijā, Rīgā, 2014. gada 10.–11. maijā notika Baltijas misijas jauno neprecēto pieaugušo minikonference ar devīzi: „Nāciet pie Kristus caur ģimenes vēstures darbu un kalpošanu templī”. Programma bija daudzveidīga un interesanta. Apsveikuma runu jaunajiem neprecētajiem pieaugušajiem teica Baltijas misijas prezidents Džefrijs G. Bosvels, īpašā sapulcē piedalījās Stokholmas tempļa prezidents Jans Evensens ar kundzi. Jaunatne aktīvi piedalījās arī kopējā Svēto Rakstu studēšanā

un ģimenes vēstures spēlē, ko bija sagatavojis Semināra un institūta programmas koordinators Antti Makslahti-Tolstošējevs, kā arī deju vakarā. Pats galvenais — viņiem bija iespēja padomāt par to, cik svarīgi, neatliekot uz vēlāku laiku, sākt ģimenes vēstures pētniecību un kalpošanu templī, jo tas ir spēks, kas apvieno ģimenes un stiprina mūsu ticību un liecību.

Anna Botvīnova

Anna Botvīnova, Daugavpils draudze: Jauniešu konferencē es iemācījos to, ka cilvēki, neskatoties uz to, ka viņiem ir dažādas tautības, raksturi un dzīves, tic Dievam un nāk uz baznīcu, lai mācītos vairāk par evaņģēliju. Varbūt tas, ka es satiku dažādus jauniešus un runāju ar viņiem par dažādām tēmām, nav tieši saistīts ar evaņģēliju, bet viņu piemērs mani ļoti iedvesmoja. To varētu saukt par vienotības garu. Manuprāt, liecību sapulce bija visiedvesmojošākā konferences daļa.

Jānis Mols

Jānis Mols, Daugavpils draudze: Šajā konferencē es varēju iegūt informāciju par to, kas jādara, lai uzzinātu kaut ko par saviem senčiem, jo konference bija veltīta ģimenes vēstures darbam. Es uzzināju, kādas vietas vajag apmeklēt, lai uzzinātu savas ģimenes vēsturi ne tikai par saviem vecākiem, bet par vairākām iepriekšējām paaudzēm. Es uzzināju to, ka es varu veikt kristīšanos par saviem mirušajiem radniekiem. Es sapratu, cik svarīgi ir zināt savu ģimenes vēsturi. Gribu uzzināt, kā dzīvoja mani senči, ar ko nodarbojās. Es gribu kristīties par viņiem, lai mēs varētu būt visi kopā pie Debesu Tēva. Es arī uzzināju, kā es varu kalpot Debesu Tēvam.

Lidija Spalvēna

Lidija Spalvēna, Daugavpils draudze: Šīs konferences laikā es sapratu, ka liecināt var ne tikai vārdos, bet arī darbos. Sākumā man bija doma nebraidīt uz konferenci, taču jutu, ka tomēr vajag. Atbraucot šķita, ka esmu konferencē, lai pavadītu jauniešus no savas draudzes, varbūt lai uzklāstu draugus vai palīdzētu ar tulkošanu. Konferences beigās sapratu, ka man bija vajadzīga jauniešu liecības. Ar daudziem nepaspēju iepazīties, un nebija

arī iespējas dzirdēt viņu liecības liecību sapulcē. Taču, redzot, kā jaunieši piedalās visās konferences stundās un aktivitātēs, redzot viņus brīvajā laikā, es sapratu, ka viņu liecība ietekmē viņu uzvedību. Tā bija viņu liecība man, tas bija piemērs, ko varēju redzēt. Gars, kas valdīja konferencē, liecināja man, ka bieži vien visspēcīgākā mūsu liecība citiem ir tas, kā mēs dzīvojam pēc evaņģēlija ikdienā. Tas izsaka vairāk par vārdiem. ■

VIETĒJO PĒDĒJO DIENU SVĒTO BALSIS

Audzināt mūsu baznīcas nākotni

Materiāls sagatavots ar Rīgas Centra draudžu Sākumskolas vadītāju un skolotāju palīdzību.

Katrs aicinājums baznīcā ir īpašs, tomēr tie, kuri ir kalpojuši Sākumskolā par skolotāju vai muzikālo audzinātāju, saka, ka ir saņēmuši daudz zināšanu un svētību, kontaktējoties ar bērniem. No vienas puses, bērniem ir nepieciešama mūsu aizsardzība, mūsu zināšanas, un pieaugušie pēc iespējas labāk cenšas izpildīt šo pienākumu. No otras puses, Tas Kungs ne vienu reiz vien ir aicinājis mūs, pieaugušos, mācīties no bērniem, un tie, kuru sirdis ir atvērtas jaunām zināšanām, bagātinās ar neatkārtojamo skaidrību, gaismu, patiesumu, ko izstaro bērnu sirdis.

Liela atbildība par bērnu audzināšanu vispirmām kārtām gulstas uz vecākiem, tomēr baznīcas Sākumskola, kuru apmeklē bērni no 18 mēnešu vecuma līdz

11 gadiem, sniedz lielu atbalstu tēviem un mātēm šajā atbildīgajā darbā — audzināt mūsu baznīcas nākotni. Nodarbības bērniem baznīcā notiek atbilstoši vecuma grupām uz lieliski izstrādātu metodisko materiālu, mācību līdzekļu, pamata, tomēr, izmantojot tos, brāļi un māsas, kuriem ir aicinājums strādāt Sākumskolā, daudz ko izdomā paši, lai katrs bērns varētu saņemt evaņģēlija gaismu. Lūk, ko stāstīja Linda Lamberte-Cekule par vienu no stundām, kas veltīta misionāru darbam: „Kad mēs runājam par misionāru darbu, tad mācījamies atpazīt dažādu valstu karogus un likām karodziņus uz pasaules kartes, kur misionāri no Latvijas ir kalpojuši, un stāstīju par savu misijas garīgo pieredzi, un jautāju, vai viņi vēlētos kādu dienu

būt misionāri, un tajā dienā visi nēsājām misionāru piespraudes-uzlīmes ar saviem uzvārdiem.”

Bērni vecuma grupiņā no 18 mēnešiem līdz 3 gadiņiem maz ko var darīt patstāvīgi, bet viņi aktīvi cenšas izzināt pasauli, pētīt un aptaustot dažādus priekšmetus, ieklausoties skaņās, pievēršot uzmanību spilgtām krāsām, spēlējot vienkāršas spēles. Sākumskolas skolotājiem jāizmanto visas savas radošās spējas, lai bērniem būtu interesanti un noderīgi nākt uz šīm nodarbībām. Šim nolūkam skolotāji izmanto krāsainus uzskates līdzekļus, bildītes, adaptē jau zināmas spēles, ar bērnu palīdzību uzved sižetus no Svētajiem Rakstiem, organizē nodarbības tā, lai bērniem būtu kaut kas jājūsmē, jāizveido, jāpielīmē, izmantojot ne tikai papīru, bet arī dabas materiālus. Linda pastāstīja, kā vienā no stundām, izmantojot koka zariņus, mācīja par ģimenes vēsturi:

„Mēs izveidojam savu ģimenes koku, ar dziedziņu aptinām zariņus, lai tas vienmēr būtu krāsains mūsu klasē, un iekārām visu Sākumskolas bērnu attēlus kā ziedlapiņas kokā ar katra bērna vārdiem un dzimšanas dienas datumiem. Tā mēs atcerējamies, ka visi esam Debesu Tēva bērni, ka Jēzus Kristus ir mūsu brālis un ka mēs visi esam brāļi un māsas.”

Bērni vecumā no 4 līdz 7 gadiem ir ļoti aktīvi, bet šajā vecumā viņi tikai mācās burtiņus un to, kā tos likt kopā, lai iznāktu vārds. Viņi vēl nelasa un vēl pilnībā

neuztver visu tekstu kopumā. Tādēļ šai vecuma grupai būtu vēlams vairāk bilžu komplektu, krāsojamās grāmatas un citus uzskates līdzekļus. Linda atcerējās, ka vienā stundā, stāstot par kristībām, to darīja šādi: „Mācoties par kristībām, veicām eksperimentu. Ielējam bļodā ūdeni, iebērām piparus. Ūdens bļoda simbolizēja kristību baseinu, papildītu ar ūdeni, pipari — grēkus. Pēc tam pirksta galiņu iemērcu trauku mazgājamajā šķīdumā un ieliku to ūdenī, un uzreiz visi pipari atkāpās no pirksta galiņa. Tā mēs mācījāmies: kad tiksīm kristīti, tad būsīm attīrīti no grēkiem”. Bērni viegli uztvēra kristību būtību un atcerējās šo spilgto eksperimentu.

Nākamās vecuma grupiņas bērni no 8 līdz 11 gadiem jau daudz ir iemācījušies un galvenokārt var pastāstīt par savām garīgajām atklāsmēm. Tas vienmēr ir ļoti aizkustinoši, un tie ir ļoti patiesi stāsti. Bērni labprāt dalās ar tiem gan stundu laikā, gan gadskārtējā Sākumskolas dievkalpojuma sapulcē.

Jāatzīst, ka Sākumskolas vadītājam nav nekādas pieredzes stundu vadīšanā, bet viņam ir milzīga vēlēšanas darīt to pareizi, draudzīgi, jo viņas cenšas pildīt Sākumskolas uzdevumus un palīdzēt bērniem sajūst Tā Kunga mīlestību, iepazīt evaņģēliju, iemācīties sajūst Svēto Garu un sagatavoties derību slēgšanai un pildīšanai. Ir vēlams, lai apgabalā un draudzēs tiktu organizētas

Sākumskolas skolotāju un vadītāju apmācības, kuru laikā viņi varētu apmainīties domām, pieredzēm, kā arī problēmām un panākumiem, kur atrast un kā izmantot vērtīgus baznīcas materiālus, piemēram, mājaslapā lds.org. Piemēram, Linda stāsta: „Mūsu bērniem patīk *mormon messages* filmiņas, jo ik pa laikam tiek izdotas ļoti jaukas filmas, kuras bērni var saprast arī angļu valodā, jo bērni mācās ļoti daudz no filmām un no animācijas multfilmām, līdz ar to viņi sajūt arī Svēto Garu. Ļoti patīk filmiņas par Jēzu Kristu.” Tas Kungs daudz palīdz tiem, kas aicināti kalpot Sākumskolā par skolotāju. Pat tad, kad rodas grūtības, atrodas veids, kā tās pārvarēt. Linda: „Mums grūtāk iet ar dziedāšanu, jo nevienam mūsu draudzē nav muzikālo dotību, tādēļ, lai bērnus motivētu mācīties dziesmiņu par templi, mājās izveidoju Soltleiksitijas

templi, kurā, atverot lodziņu, bija paslēpti dziesmas vārdi. Mācāmies vārdus ar mazākajiem, katru dziesmas vārdu mēģinot attēlot ar kādu kustību, žestu, jo klasē ir tikai viens bērns, kas māc lasīt.”

Māsas un brāļus, kas kalpo Sākumskolas grupiņās, var viegli atpazīt — viņi vienmēr ir bērnu ieskauti, labsirdīgi smaidi un silti apskāvieni sagaida viņus katru svētdienu, viņi dāvā tiem evaņģēlija atklāsmes prieku, palīdz stiprināt viņu vēl trauslo liecības stādiņu, ieliek viņos nesatricināmos savas ticības principus, uz kuriem viņi varēs balstīties visu turpmāko mūžu. Sākumskolas devīze: „Un visi tavi bērni būs Tā Kunga mācīti, un liels būs Tavu bērnu miers.” (3. Nefijs 22:13.) Šajos vārdos ir dzirdama pārliecība, ka pats Kungs palīdz brāļiem un māsām audzināt jauno paaudzi par īstiem Kristus mācekļiem. ■

**Rīgas Centra
1. draudzes
skolotājas un
vadītājas: vidū
Milda Šostaka,
pa kreisi no
Mildas —
skolotājas Ilva
Sapiego, Velta
Senkāne, Noemi
Birkenfelde**

„Rakstīt pareizi ir moderni!”

Mūsu baznīcas trīspadsmitajā Ticības apliecinājumā ir rakstīts: „Ja kaut kur ir jebkas tikumīgs, jauks, labi novērtēts vai uzslavas vērts, mēs šādas lietas meklējam.” Šie vārdi atspoguļo mūsu baznīcas locekļu centienus pēc garīgas pilnveidošanās. Tomēr augstas kvalifikācijas iegūšana izvēlētajā profesijā, vaļaspriekā, jebkurā citā lietā, ar ko mēs nodarbojamies, palīdz mums saprast, ka ikviens pilnveidošanās ir nopietns darbs un grūtību pārvarēšana.

Ir taču patīkami parunāties ar cilvēku, kuram ir izdevies sasniegt augstu līmeni kādā jomā, un vienmēr ir interesanti uzzināt, kā viņš to ir panācis. Natālija Skvorcova no Baltijas misijas kļuva par 2014. gada „Totālā diktāta” uzvarētāju Latvijā. Jēdziens „Totālais diktāts” ir samērā jauns. Šī ikgadējā izglītojošā pasākuma ideja ir dot katram cilvēkam iespēju pārbaudīt savas krievu valodas zināšanas un pamodināt interesi par pareizrakstības kultūras līmeņa paaugstināšanu. „Totālā diktāta” devīze: „Rakstīt pareizi ir moderni!”. Šajā pasākumā var piedalīties visi, kas vēlas. Šogad šo diktātu rakstīja 64 000 cilvēku 350 pilsētās visas pasaules sešos kontinentos.

Žurnāla „Liahona” nodaļas „Jaunumi” pārstāve Baltijas misijā Ināra Jēgina intervēja Natāliju Skvorcovu.

Ināra Jēgina: Kāpēc tev radās vēlšanās piedalīties „Totālajā diktātā”?

Natālija Skvorcova: Kad es mācījos skolā, man patika krievu valoda un literatūra, un es patiesi uzskatīju diktātu rakstīšanu par interesantu nodarbošanos, it īpaši vecākajās klasēs, kad tika pārbaudīta ne tikai pareizrakstība, bet arī interpunkcija. Pēc skolas beigšanas es iestājos Latvijas Universitātē, kur apguvu angļu filoloģiju un visai

Natālija ar vīru Pāvelu un meitiņu

drīz atgriezos savā mīļotajā skolā, bet nu jau kā angļu valodas skolotāja. Mana bijusī krievu valodas un literatūras skolotāja noorganizēja diktāta pasākumu mūsu skolā un uzaicināja arī mani piedalīties.

I.J.: Cik vispār Latvijā bija dalībnieku?

N.S.: Cik man zināms, šogad bija 612 dalībnieki.

I.J.: Kas tev palīdzēja uzrakstīt diktātu bez nevienas kļūdas?

N.S.: Man vienmēr ir patīcis lasīt, un tas palīdz attīstīt redzes atmiņu. Regulāri lasu Svētos Rakstus, daiļliteratūru, grāmatas par psiholoģiju un skolotājiem domāto metodisko literatūru. Tas man palīdz ne tikai atcerēties, kā rakstāmi grūtie vārdi, bet palīdz arī attīstīties kā personībai.

I.J.: Vai tu pirmo reizi piedalījies šajā pasākumā?

N.S.: Nē, mana pirmā pieredze bija pagājušajā gadā. Es ļoti nopietni gatavojos diktātam, atkārtāju likumus, rakstīju vingrinājumus. Toreiz man bija pietiekami daudz tam laika, jo es biju bērna kopšanas atvaļinājumā, un mana mazulīte daudz gulēja. Tomēr es pielaidu dažas kļūdas. Neskatoties uz to, es kļuvi par vienu no uzvarētājiem Latvijā, bet ne absolūto uzvarētāju. Šajā gadā es atgriezos darbā, un man vairs nebija laiks gatavoties. Es pielaidu vienu interpunkcijas kļūdu, bet tomēr man rezultāts izrādījās labākais salīdzinājumā ar pārējiem pasākuma dalībniekiem, un es kļuvi par absolūto uzvarētāju Latvijā.

I.J.: Kā tu juties, kad uzzināji, ka esi kļuvusi par uzvarētāju?

N.S.: Es sastingu! Kaut gan šī gada teksts man šķita nedaudz vieglāks kā pērnā, bet pie interpunkcijas gan nācās palauzīt galvu.

I.J.: Kā tava ģimene reaģēja uz tavu vēlmi piedalīties?

N.S.: Viņi mani atbalstīja. Pagājušajā gadā mūsu mazulītei bija tikai pusotrs mēnesis, un es uztraucos, kā viņa jutīsies manā prombūtnē. Taču vīrs drosmīgi apgalvoja man, ka pieskatīs meitiņu. Bet šogad es vairs nemaz neuztraucos. Kad man paziņoja par uzvaru, mana ģimene ļoti nopriecājās, un uz apbalvošanu mēs jau braucām kopā ar vīru un mazulīti. Latvijā īpašs diploms tika pasniegts pašai vecākajai dalībniecei — viņai ir 90 gadu. Toties es izgāju uz skatuves saņemt diplomu ar gadu veco meitiņu uz rokām. Tādējādi es gribēju parādīt, ka diktāta rakstīšanā var piedalīties visi, pat jaunās māmiņas! ■

Mans dārgakmens

Evija Boroduško, Rīgas Centra 1. draudze

Baznīcas locekle esmu četrus gadus, kuru laikā esmu kļuvusi par pasaulē visdārgākā dimanta savdabīgu īpašnieci. Šis dimants nav mans īpašums, bet tas man pieder un es piederu tam. Lai kur es ietu un ko es darītu, šis dimants man vienmēr ir līdzī. Un man nav bail, ka man zudīs tā vērtība, vai kāds man to atņems vai nozags, jo tas nav iespējams, izņemot, ja pati no tā atteiktos. Drīzāk es vēlos visiem to parādīt. Ar šo dārgumu azotē es jutos atšķirīga. Ne tādā ziņā, ka būtu lepna vai iedomīga, bet gan — lai es droši varētu citiem par to liecināt, nešauboties, ka vispār ir iespējama vilšanās, jo šis dārgums ir pati Patiesība.

Bieži vien ir grūti atbildēt uz daudziem jautājumiem, kā arī stāties pretī inteligentu un pieredzējušu cilvēku stingrajiem uzskatiem. Bet es par to nebēdāju, jo man azotē ir mans dārgakmens un es turos pie tā. Vienmēr atceros solījumu, ka visi ceļi lieksies un katrs atzīs Jēzu Kristu (Jesajas 45:23, 24; Pāvila vēstule filistiēšiem 2:9–11). Arī zinu: ja kāds vēlēšies ieskatīties manā dimantā, viņš varēs uzzināt visas atbildes — pat bez manas starpniecības.

Šis dimants . . . šis dārgakmens . . . ir mana baznīca — Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca. Tā man ir devusi grēku nožēlošanas iespēju un patiesu piedošanu caur kristībām, Svētā Gara dāvanu, ar kuras palīdzību es baudu pilnīgu ticību Jēzum Kristum un saņemu liecību par Tēvu un Dēlu, par baznīcas patiesumu, un varu liecināt par to, ka zināšanas, kuras pielietoju, izmaina manu personību — kļūstu arvien līdzīgāka Jēzum Kristum. Šī darba gals vispār nav redzams, bet šis darbs virzās uz priekšu ar svētās priesterības ietekmi, kas ļauj sajūst tieši Dieva gādību caur priekšrakstiem un svētībām, izpratni par Dieva valstību un evaņģēliju prāta līmenī un apstiprinājumu sirds līmenī, kā arī mērķa izjūtu, kas ir mūžīgā dzīve.

Kaut arī laicīgajā dzīvē izbaudu dažādus apgrūtinājumus cilvēka dabas dēļ, esmu laimīga. To man sniedz zināšanas par patiesību un cerība, ka ar Jēzus Kristus spēku viss būs pārvarēts, lai dzīvotu kopā ar Dievu Tēvu. ■

Evija Boroduško savā kristību dienā, 2009. gada 14. augustā.

Mēs varam darīt visu, ko Tas Kungs pavēl

Aleksandrs Finagejevs, Daugavpils draudze

Mans pats mīlākais pants Mormona Grāmatā ir Pirmās Nefija grāmatas 3. nodaļas 7. pants. Pirmo reizi es to izlasīju, tikko kā sāku interesēties par baznīcu. Misionāri uzaicināja mani lasīt Mormona Grāmatu, un, lūk, lasot pirmo reizi šo nodaļu, es tur neatradu neko tādu, kas varētu mani interesēt. Kad pie manis kārtējo reizi ieradās misionāri, mēs pārrunājam to, ko es biju lasījis. Viens no elderiem teica, ka viņam ļoti patīk šis pants: „Un notika, ka es, Nefijs, teicu savam tēvam: Es iešu un darišu to, ko Tas Kungs ir pavēlējis, jo es zinu, ka Tas Kungs nedod pavēles cilvēku bērniem, ja vien Viņš nesagatavos ceļu priekš tiem, lai viņi varētu paveikt to, ko Viņš tiem ir pavēlējis.”

Misionāri toreiz, balstoties uz savām garīgajām pieredzēm, man liecināja par šo vārdu patiesumu. Es nopietni sāku pārdomāt to, kas teikts šajā pantā, un vēlāk, kad man radās kādas grūtības, es atcerējos Nefija vārdus: „Es iešu un darišu to, ko Tas Kungs ir pavēlējis.” Šie vārdi ir vairākkārtīgi mani iedvesmojuši manā dzīvē. Tie palīdzēja man lasīt Svētos Rakstus katru dienu. Bieži vien ieteikums par nepieciešamību lasīt Svētos Rakstus katru dienu man likās neizpildāms. Vienmēr uzradās kaut kādi darbi, kas paņēma visu manu laiku. Un, protams, pats lielākais traucēklis bija mans slinkums. Šādos brīžos es atkal atcerējos šīs rindas, kas māca par to, ka Tas Kungs sagatavos man ceļu, lai es varētu izpildīt Viņa pavēli. Man gribējās sajūst tādu pat apņēmību, kādu sajuta Nefijs, kurš izpildīja to, ko pavēlēja Tas Kungs. Pēc kāda laika šis pants kļuva man par lielu virzošo spēku. Sekojot tā gudrībai, ieguvu savu personīgo, spēcīgo liecību par šo vārdu patiesumu, līdzīgu tai liecībai, ko es kādreiz biju dzirdējis no misionāriem.

Visiem šajā dzīvē gadās sarežģīti brīži. Mēs cenšamies uzveikt slinkumu, dažreiz mums ir bail,

Aleksandrs Finagejvs

kauns vai vienkārši šķiet, ka ir neiespējami izpildīt kādu no Debesu Tēva baušļiem. Bet es zinu, ka Debesu Tēvs mūs mīl un pazīst katru no mums. Viņš zina visas mūsu vājības un stiprās puses. Viņš nekad mums nedos bausli, kuru mēs nespētu izpildīt. Debesu Tēvs norāda mums ceļu, lai mēs varētu izpildīt visus baušļus un pavēles. Mums tikai vajag paļauties uz Svētā Gara palīdzību un vadību, lai mēs varētu atrast šo ceļu un nenomaldītos no tā. ■

Virzīties uz priekšu ar nelokāmību Kristū

Zane Pliha, Rīgas Centra 1. draudze

Šodien es gribēju padalīties ar savu vismīļāko pantu no Mormona Grāmatas, kas ir stiprinājis mani šajā dzīvē.

Tas atrodas 2. Nefija grāmatā — 31. nodaļas 20. pants: „Tāpēc jums ir jāvirzās uz priekšu ar nelokāmību Kristū, esot ar pilnīgu cerības spožumu un ar mīlestību uz Dievu un uz visiem cilvēkiem. Tāpēc, ja jūs virzīsities uz priekšu, baudot Kristus vārdu, un

Zane Pliha

pastāvēsit līdz galam, lūk, tā saka Tēvs: Jums būs mūžīgā dzīve.”

Kā mēs varam lasīt Svēto Rakstu ceļvedī, „mūžīgā dzīve ir Dieva lielākā dāvana cilvēkam”, un šajā pantā Debesu Tēvs mums ir atklājis ceļu, pa kuru ejot, mēs varētu saņemt šo brīnišķīgo dāvanu.

Man patīk, ka šeit mēs tiekam mācīti virzīties uz priekšu, liekot mums saprast, ka mums vienmēr ir jāvirzās un jāattīstās, un jāveic sava daļa no derības, kuru esam noslēguši ar Dievu. Dievs apsolīja mūs svētīt, ja mēs ievērosim Viņa baušļus, atcerēsīties mūsu noslēgtās derības un centīsimies dzīvot pēc visiem Jēzus Kristus evaņģēlija principiem mūžīgā virzībā uz priekšu.

Tāpat mums arī ir jābūt nelokāmai ticībai Kristum un cerībai, ka visi mums dotie solījumi tiks piepildīti, ja mēs nelokāmi un drosmīgi stāvēsim kā Dieva liecinieki „visos laikos, visās vietās un visās lietās” (Mosijas 18:9).

Protams, dzīvot pēc evaņģēlija principiem būtu ļoti grūti, ja mēs

nemīlētu mūsu Debesu Tēvu un mūsu brāļus un māsas visā pasaulē. Glabējs mums deva bausli mīlēt vienam otru, un, jo vairāk mēs mīlam Dievu, jo vairāk mēs esam gatavi kalpot saviem tuvuļiem, šādā veidā izrādot šo „tīro Kristus mīlestību” (Moronija 7:47).

Lielu prieku man sagādā „baudīt Kristus vārdu”, gan lasot Svētos Rakstus, gan klausoties uzstāšanās vispārējā konferencē, gan klausoties garīgu mūziku vai vienkārši apmeklējot Svētā Vakarēdiena sapulces, kad iedvesmoti baznīcas locekļi dalās ar tiem evaņģēlija principiem, kuri var mūs stiprināt un atbalstīt visas nākamās nedēļas laikā.

Es zinu, ka, darot visas šīs lietas — pastāvot ticībā līdz galam, pieņemot Jēzu kā mūsu Glābēju un nožēlojot savas kļūdas un vājības —, mums ir dota iespēja atkal dzīvot ar mūsu Tēvu debesīs. Mana lūgšana: lai mēs visi aktīvi tiektos pēc labākajam dāvanām, kuras mums ir sagatavojis mīlošs Debesu Tēvs. ■

